ANCHETELE NOASTRE IN ARDEAL

POPASURI LA HOTARE

CUM FUNCŢIONEAZĂ ARMISTIŢIUL DE PRESĂ. — PREOCUPĂRILE ZIARELOR DIN ORADEA. — INTÂIU EXPULZĂRI ŞI APOI TRATATIVE. — SPAIMELE FEUDALISMULUI

Alba-Iulia, Noembrie

Scriem aceste rânduri dela frontiera Bihorului, care trece exclusiv prin sate româneşti. Vă închipuiţi deci dificultatea pentru cei de dincolo, nevoiţi să vorbească o limbă complet străină de conţinutul etnic al ţinutului şi să stăpânească o lume cu tradiţii mult mai vechi şi bogate în substanţă sufletească decât ale stăpânitorilor.

Am nimerit, apoi, într'o zi când presa dela Oradea discuta cu înflăcărare câteva noţiuni din biologia modernă. Ziariştii de aici, ca şi cei dela Budapesta, sunt în căutarea unei justificări pentru cele ce se comit împotriva minorităţilor din Ungaria şi în special, faţă de cea românească. Cea mai năstrunică ideie desbătută cu patos verbal, gravita în jurul disolvării tipului biologic. Adică, mai pe înţelesul tuturor, rassa maghiară are nevoie de o absorbire integrală a elementelor care nu-i aparţin, fiindcă, mă rog, aşa pretinde unitatea Europei de sine. Terorismul, nimicirea vieţii economice şi distrugerea oricărei comunităţi de viaţă naţională, fac parte dintr'un ideal corespunzător cerinţelor viitoare ale continentului nostru.

Numai că şampionii teoriei au uitat două lucruri. Întâiu, coroana Sfântului Ştefan a practicat timp de secole asuprirea împotriva naţionalităţilor fără să dobândească asimilarea acestora. Şvabii s'au maghiarizat şi o bună parte dintre ei au trecut chiar la catolicism fără să-şi piardă câtuşi de puţin conştiinţa că sunt germani. Grupuri mici de români au fost maghiarizaţi cu forţa, pierzând limba, dar păstrându-şi religia ortodoxă.

In al doilea rând s'au uitat concluziile atât de edificatoare ale savantului biolog Georgeas Lakhorsky. El poate dumiri noua stăpânire că nu se poate dizolva unitatea biologică şi că aceasta nu cedează nici unei opresiuni, oricât de puţin rezistent ar fi tipul biologic. Etnicul şi specificul lui rămân peste legiuiri şi brutalităţile jandarmilor.

Dar, trebue să spunem, că am schiţat preocupările recente ale presei de dincolo pentru a desprinde din ele şi un fapt curios. In mai multe rânduri ni s'a propus un armistiţiu de presă şi ni s'a cerut să ne ridicăm pe planul intereselor europene. De câte ori situaţia internă a Ungariei devine tulbure, se fac stăruitoare apeluri să nu publicăm decât ştirile agenţiei oficiale dela Budapesta. Şi de câte ori publicistica unui stat vecin caută să pătrundă în bezna regimului feudal, diplomaţii aleargă grăbiţi la ministerul de externe, cerând tăcerea, în baza aceleaşi înalte raţiuni europene.

Insă acest armistiţiu nu se respectă decât de una din părţi. Cei de dincolo găsesc doar în el liniştea necesară pentru aplicarea celui mai sângeros sistem de opresiune. Aşa s'a procedat în conflictul cu Cehoslovacia. Aşa s'a întâmplat mai târziu în timpul represiunii împotriva slovacilor. Aşa se procedează astăzi cu noi. In România trebue să fie armistiţiu de presă, pentru ca în Ungaria ziarele să ne arunce toate insultele, iar atrocităţile din Ardealul ocupat să continue cu aceeaş furie ca în primele zile după arbitrajul dela Viena.

De altfel, tactica aceasta este veche şi cunoscută. Vrând, nevrând, guvernul maghiar va trebui să reglementeze statutul minorităţii româneşti în virtutea angajamentelor luate la Viena. Ceeace se urmăreşte este ca această reglementare să vie cât mai târziu. Iar, până atunci, noi să respectăm armistiţiul de presă, pentruca guvernul maghiar să aibă mână liberă de a distruge prin toate mijloacele viaţa românească.

Vom fi chemaţi la angajarea unor acorduri pe baza situaţiilor de fapt Anume, când dincolo nu va mai fi nici un intelectual român, când băncile vor fi desfiinţate, averile noastre lichidate şi pământurile confiscate dela ţărani. Vom pierde şi ceeace am avut înainte de războiul mondial, pentruca admiterea câtorva drepturi ce ni se vor face în cursul tratativelor dela stat la stat să capete amploarea unor mari concesiuni oferite într'un larg spirit de înţelege.

Cu totul alta va fi situaţia de fapt a minorităţii maghiare din România, la încheierea acordurilor. Numărul şcolilor în raport cu procentul elevilor s'a dublat. Cultele îşi consolidează din zi în zi poziţiile spirituale la oraşe şi sate. Proprietăţile, capitalul bancar şi numărul firmelor comerciale şi industriale deţin şi astăzi o situaţie superioară faţă de poporul majoritar. Presa la 350.000 maghiari este de 16 ori mai numeroasă decât a minorităţii noastre de dincolo, compusă dintr'un milion şi jumătate români. In sate, gospodăria agricolă continuă să beneficieze de reforma agrară şi de toată libertatea valorificării produselor.

Fireşte, în baza acestei situaţii de fapt, stăpânitorilor de dincolo le convine să trateze. Ei vor porni dela o situaţie majoră, iar noi dela una minoră, cu echilibrul reciprocităţii complet frânt.

Abilitatea aceasta a fost folosită şi cu ocazia tratativelor duse cu slovacii. Până la încheierea acordurilor, împotriva populaţiei slovace s'a deslănţuit cea mai cruntă teroare, pentruca delegaţii dela Bratislava să se găsească în faţa unei situaţii atât de grele, încât oricât de multe concepţiuni ar fi obţinut, ele să însemne minimum de drepturi oferite de guvernul maghiar. Insă, tactica n'a prins. Guvernul slovac a procedat la represaliii prompte, forţând pe ocupanţi să revie la respectul normelor internaţionale.

Căci, nu s'ar putea spune că nu există mijloace pentru a impune simţul răspunderii. Feudalismul, cu tot limbajul pe care îl afişează, e stăpânit de o spaimă cumplită. Spaima de conglomeratul minorităţilor şi de mişcări sociale. De acest lucru poţi să-ţi dai seama foarte bine chiar pe linia de frontieră, unde se vorbeşte tot mai stăruitor de apusul sigur şi rapid al domnetului de pământ.

V. M.

Dela Mişcarea legionară

Numele Mişcării legionare

nu poate fi utilizat in intreprinderi de comerţ şi industrie fără aprobarea d-lui Horia Sima

D. Horia Sima, vicepreşedinte al consiliului de miniştri şi comandant al Mişcării Legionare, a dat următoarea circulară:

Nimeni n'are dreptul să utilizeze numele Mişcării legionare în întreprinderi de comerţ sau industrie, fără aprobarea mea directă.

Calitatea de legionar nu acordă nimănui dreptul să-şi intituleze intreprinderea, care-i aparţine, cu titlu particular drept „legionară". Oricine a săvârşit un asemenea abuz să şteargă din firmă orice titlu în legătură cu mişcarea, în 24 ore dela data prezentei circulări.

Nicio organizaţie, fie din Capitală, fie din provincie, n'are dreptul să înceapă vreo acţiune în comerţ sau industrie, fără aprobarea mea prealabilă.

Organizaţiile, care au început până acum asemenea întreprinderi, vor raporta imediat situaţia exactă şi vor cere aprobarea.

Bucureşti, 16 Noemvrie 1940.

HORIA SIMA

DELA „MUNCA LEGIONARĂ"

Organizaţia „Munca Legionară", de sub conducerea camaradului comandant C-tin Stoicănescu, s'a instalat în Bucureşti, str. Cobălcescu No. 1.

Numărul de telefon al organizaţiei „Munca Legionară" este 5.76.89.

Orice informaţie atât pentru Capitală, cât şi pentru provincie se va cere verbal, telefonic sau prin scris, numai dela acest sediu.

Instalarea noului prefect al jud. Ialomiţa

Călăraşi, 16 N-brie

Ministerul de interne a numit în fruntea judeţului nostru primul prefect legionar, în persoana d-lui ing. agr. V. Albu, fost profesor la şcoala de agricultură dela Armăşeşti.

Instalarea noului demnitar s'a făcut în ziua de 15 crt., cu un deosebit ceremonial legionar.

Primit la sediul mişcării legionare, din str. Bucureşti, cu onorul cuvenit, d. ing. V. Albu a fost, apoi, condus la prefectura de judeţ de toţi membrii cuiburilor legionare din oraş şi judeţ, încolonaţi în ordinea gradelor şi funcţiunilor.

La prefectura de judeţ, d. prefect a luat în primire serviciile administrative judeţene.

La această deosebită solemnitate au luat parte delegaţi din afara judeţului, cunoscuţi şi camarazi ai noului prefect, precum şi d. D. M. Ranetescu, preşedintele Uniunii avocaţilor din România, Şeitan, prefectul judeţului Constanţa ş. a.

Noul prefect de Ialomiţa este un încercat luptător naţionalist şi vechiu membru al Gărzii de fier. In calitatea sa de profesor la şcoala de agricultură dela Armăşeşti, a refuzat să voteze constituţia din 11 Februarie 1938 şi n'a depus jurământul pe ea. Din această cauză, a fost destituit din funcţiune şi a îndurat mai multe luni, în închisoare, prigoana cea mare. D-sa se bucură de frumoase simpatii în rândurile legionarilor din Ialomiţa.

Astăzi frumoasă, dar mâine?

Numai prin curăţenie nu se poate obţine un ten bun. Pielea netedă şi proaspătă a obrazului nu se poate păstra decât îngrijind-o cum trebue mai ales după trecerea de vârsta adolescenţei.

Apa caldă sau compresele umede calde, seara, au o acţiune din cele mai bune asupra tenului. Se recomandă şi expunerea obrazului la abur. In acest fel porii se deschid şi înlesnesc o bună respiraţie a pielii. Astuparea porilor şi formarea neplăcută de puncte negre şi comedoane sunt astfel evitate. Pielea după ce a fost expusă la apă caldă sau abur va fi bine clătită cu apă rece, apoi uscată cum trebue şi uşor masată cu o cremă bună, de preferinţă cu o cremă de lapte ca Milkuderm. Ingrijirea tenului dimineaţa este deasemeni un lucru important. Se fricţionează întâi faţa cu un prosop moale şi se spală apoi cu apă în care turnăm puţin alcool. Se aplică apoi pe toată faţa cremă de zi.

Persoanele cu ten uscat să nu se spele cu apă caldă sau cu loţiuni alcoolice, căci astfel riscă să sustragă epidermei tocmai grăsimea de care duce lipsă. Chiar spălându-şi obrazul cu apă ele îşi pot vătăma pielea producându-i crăpături şi iritaţiuni. Aceste persoane să se ferească pentru câtva timp de apă şi săpun; pentru toaletă vor folosi un untdelemn de măsline bun şi înainte de a eşi vor aplica o cremă grasă. Persoanele cu porii mari se vor simţi bine după o fricţiune cu zeamă de lămâie; aceasta fiind astringentă închide porii.

Se înţelege, că şi felul de hrană precum şi buna funcţionare a stomacului au asupra menţinerii tenului o mare înrâurire.

Cura de slăbire reprezintă adeseori o mare primejdie pentru ten, căci sustrăgând grăsimea pielei, aceasta devine fără luciu şi se sbârceşte. 10

Vizita d-lui Horia Sima,

preşedintele interimar al consiliului de miniştri, la prefectura poliţiei Capitalei

D. Horia Sima, preşedinte interimar al consiliului de miniştri şi comandantul mişcării legionare, a vizitat Duminică dimineaţa prefectura poliţiei Capitalei.

D-sa a fost primit de d. col. Ştefan Zăvoianu, prefectul poliţiei Capitalei, împreună cu întreg personalul superior.

D. Horia Sima s'a interesat de toate servicile, vizitând arestul. Lămuririle au fost date de d. prefect şi de personalul superior.

De aci d. Horia Sima a mers în curtea regimentului de jandarmi pedeştri, unde se afla statul major al regimentului, în frunte cu d. col. Praporgescu, comandantul regimentului, care a dat raportul d-lui preşedinte interimar al consiliului de miniştri.

După aceia d. Horia Sima a mers la cantina legionară a prefecturii poliţiei Capitalei, care s'a inaugurat chiar atunci, printr'o sfeştanie.

La această cantină, înzestrată cu 74 tacâmuri, pot lua masa la amiază şi seara câte 200 persoane.

Aniversarea liceului „Matei Basarab„

Opt decenii dela intemeiere. — Evocarea ctitorului renaşterii culturale. — Cuvântarea d-lui prof. V. Băncilă, director general al invăţământului

De obiceiu peste marii precursori ai istoriei şi culturii româneşti se aşterne uitarea. De această ingratitudine a fost cruţat Matei Basarab, al cărui străvechiu palat domnesc dela „Plumbuita" a fost restaurat prin vrednicia parohului bisericii voevodale, părintele Sachelarescu şi a cărui amintire a fost evocată eri, cu emoţie şi înaltă înţelegere în cadrul aniversării a opt decenii dela întemeierea liceului „Matheiu Basarab" din Capitală.

Au fost prezenţi profesorii şi prietenii şcoalei, d. ministru Traian Brăileanu fiind reprezentat prin d. prof. Vasile Băncilă director general al învăţământului secundar.

După serviciul religios oficiat de preoţii profesori Stoica Ionescu şi Iliescu (Şelari) cu răspunsurile date de elevii întregului liceu, s'a intonat „Imnul liceului", inspirat din duhul sfântului apostol şi evanghelist Matei, creaţie a d-lui prof. Emil Petrescu şi Sfântă Tinereţe legionară.

CTITORUL RENAŞTERII NOASTRE CULTURALE

Cuvântarea d-lui prof. Emil Stoenescu, a fost de fapt o documentată şi vibrantă apologie a domnitorului Matei Basarab, ctitorul celor 40 de biserici şi mânăstiri şi care a unit blândeţei, eroismul, iar iniţiativei pentru cultul spiritualităţii înalta concepţie a reformatorului şi promotorului celei mai puternice mişcări de renaştere naţională prin cultură creştină.

Spiritul acelei tradiţii şi epoci, reînvie acum prin puternica trezire a neamului spre viaţa şi concepţia creştină care stă la baza statului legionar român

ADEVARATA CONCEPŢIE A ŞCOALEI

D. prof. Vasile Băncilă, directorul general al învăţământului secundar, mulţumind în numele d-lui prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale pentru munca şi cultul tradiţiei pe care o perpetuează liceul ce poartă numele marelui domnitor, a definit în mod luminos principiile conducătoare ale doctrinei legionare în şcoală.

Ele se rezumă în formula: respect pentru profesor, iubire către elev şi cult pentru neam.

Şcoala în trecut a fost stăpânită de concepţia individualismului: toate sacrificiile se făceau pentru ins, nu pentru naţiune. In concepţia legionară neamul redevine un organism spiritual, puternic prin omogenitate de simţire şi ideal, unitar şi dinamic. Se redă naţiei unitatea morală, pusă în slujba unor năzuinţe şi idealuri superioare. Se insuflă elevului sentimentul colectivităţii creatoare şi al puterilor ei. Şcoala redevine astfel un altar, profesorul un apostol, iar clasa un elaborator de energii reale.

Cele două cuvântări, simţit aplaudate au fost încadrate într'un ales program artistic în care au excelat corurile şi orhestra conduse de d. prof. Emil Petrescu şi producţiunile gimnastice sub conducerea d-lui I. Coja.

Adunarea de constituire a anticarilor români-creştini

Duminică, s'a ţinut adunarea generală a anticarilor români-creştini, la sediul din Bucureşti, str. Bibescu-Vodă nr. 14.

La ordinea zilei: Redactarea şi semnarea actului de constituire; votarea statutului; discuţiuni privitoare la bunul mers al asociaţiei.

Programul cuprinde, între altele, următoarele puncte:

Infiinţarea unei biblioteci sătesti prin contribuţiuni băneşti şi donaţiuni de cărţi; sprijin Ajutorului Legionar; preţ minimal studenţilor creştini, cari cumpără cărţi; boicotarea editurilor evreeşti.

La încheierea şedinţei de constituire, d. A. Rădulescu ales preşedinte, a adus mulţumiri, în numele asociaţiei, Mişcării legionare, care prin camarazii: comandant Teleucă şi inspector Olescu, dă tot concursul asociaţiei anticarilor români creştini.

Viitoarea şedinţă se va ţine la sediu Joi, 21 Noembrie, ora 20.

Sănătos - căci poale mesteca!

Alimentele rău mestecate împovărează stomacul, cu timpul omul se îmbolnăveşte. Feriţi-vă deci dinţii în special de piatră, căci ea îi slăbeşte şi le grăbeşte căderea.

Dinţii rămân solizi şi sănătoşi numai dacă nu au piatră.

Intrebuinţaţi deci numai Kalodont! Această piatră cu Oleat Sulforicinic înlătură cu timpul piatra şi împiedică formarea ei.

Tubul mare extrem de convenabil.

KALODONT contra pietrei de pe dinţi

SOCIALE-MUNCITOREŞTI

SĂPTĂMÂNA SOCIALĂ

Pentru consiliul asigurărilor sociale. — Au dispărut socialiştii?. — Românizarea intreprinderilor

Asigurările noastre sociale, peste care au trecut atâtea furtuni şi au bântuit atâtea molimi, au în clipa de faţă, consilii de administraţie noui.

Noui şi la propriu şi la figurat, pentrucă sunt nou numite, dar şi oamenii sunt noui. Dacă ar fi să ascult părerea amicului meu paraponisit politic — plină de actualitate este sceneta lui Alecsandri în clipa de faţă — conducerea şi consiliile sunt prea noui.

Este adevărat, s'au numit la asigurări, ca în mai toate instituţiile muncitoreşti de altfel, oameni noui, totuşi, nu împărtăşesc în întregime părerea amicului meu, fost cândva atotputernic la ministerul muncii.

Nu o împărtăşesc, pentrucă totdeauna şi în toate prilejurile, omul nou este un entuziast.

Entuziasmul fireşte, nu implică experienţă, din contra, şi totuşi tocmai de aceia, fără să fiu paradoxal, îmi inspiră mai multă încredere.

Prea am avut multă experienţă în chestiunile muncitoreşti, de am ajuns unde am ajuns!

Şi pentrucă în special, mă gândesc la noul consiliu al asigurărilor sociale, să nu vorbim de prea multă experienţă în domeniul acesta.

Pentru mine, care cunosc fiecare om, fiecare dosar şi fiecare colţ din asigurări, problemele ce se vor pune acolo, nu sunt nici prea multe, nici prea complicate.

Pentru problemele de pură specialitate, au mai rămas destui specialişti, iar pentru celelalte probleme de gospodărire şi organizare, nu se cere decât muncă, cinste şi bune intenţii.

Muncă, pentrucă gospodăria asigurărilor este infinit de vastă.

O instituţie cu un buget de peste 2 miliarde, nu se poate conduce sacrificând pentru ea, câteva ore pe săptămână.

E nevoe de o muncă continuă, zi de zi, oră de oră, sprijinind conducerea administrativă a asigurărilor, care şi ea, are un vast câmp de activitate.

Cinste, pentrucă nenumărate sunt tentaţiile şi la fiecare pas, din umbră, pândeşte ispita...

Bune intenţii, pentrucă până acum a dăinuit acolo o rea credinţă dovedită.

Cunosc eu, cunoaşte toată lumea, consilieri cari urmăreau obţinerea locului în consiliu, pentru aşi desface mai bănos marfa negustorieî lor...

Dacă noui numiţi au toate aceste calităţi — dar toate la un loc — în câteva luni numai, se va vedea diferenţa.

In orice caz, să nu ne ridicăm contra noului consiliu înainte de a-i vedea la lucru.

Să-i dăm creditul — cel puţin atât — pe care l-am dat fostelor partide politice... Cu atât mai mult, cu cât în calea activităţii lui se ridică piedici pe care alţii nu le-au cunoscut.

*

Din consiliile asigurărilor şi din bresle au dispărut socialiştii şi nu s'a prăpădit pământul.

Era o vreme când se credea că fără ei nu merg treburile muncitoreşti, că numai ei reprezintă muncitorimea, că numai ei cunosc problemele...

Am combătut totdeauna neadevărul acesta şi timpul îmi dă dreptate.

N'am fost niciodată pornit, dar am socotit socialismul ca o doctrină perimată şi periculoasă.

Pericolul n'a trecut încă, de aceea cred că nu facem destul îndepărtându-i.

E nevoe, mai ales în clipa de faţă, de o foarte susţinută şi intensă propagandă.

Să coborâm cât mai des în lumea muncitoare, să ne apropiem de sufletul muncitorului, învederându-i foloasele crezului naţionalist.

Pentru definitiva izbândă a naţionalismului, e bine s'avem cât mai mulţi prieteni, numai prieteni...

*

Ministerul muncii — şi numai lui îi revine acest merit — a întocmit legea de românizare a întreprinderilor particulare.

In sfârşit, după atâtea încercări de foarte timidă realizare, problema este viguros atacată.

Intr'un an, evreii vor dispare din viaţa industrială şi comercială a ţării.

Va fi greu la început, măsura va avea oarecari repercusiuni economice, dar munca românească va reintra, cel puţin în parte, în drepturile ei firesti, îndelung tăgăduite.

Păcat însă că reforma este umbrită de unele măsuri financiare de excesivă fiscalitate, şi mai ales că nu se aplică tuturor streinilor.

In industrie nu predomină elementul evreesc...

Va veni cândva rândul şi celorlalţi streini, care au copleşit cu numărul lor, elementul etnic îndelung răbdător.

Şi totuşi, mai avem răbdare...

VINTILĂ F. PANTAZOPOL

Inspectorii asigurărilor sociale

Asigurările sociale, îşi primenesc în clipa de faţă, cadrele.

Cunoscând trecutul, pe care nu-l mai desgroapă cu inutile anchete, îndepărtează cu atenţie elementele îndoelnice, sau elementele despre care s'a vorbit prea mult cu prilejul atâtor şi atâtor nereguli...

Operaţia este dureroasă pentru toată lumea, de aceia ea trebue făcută şi cu multă atenţie.

Purificarea trebue făcută deci şi cu foarte multă răbdare.

Ea ar trebui să înceapă însă nu cu personalul administrativ propriu zis, cât mai ales, cu aşa numitul serviciu de control şi inspecţiuni.

S'au strâns acolo cele mai slab pregătite elemente şi au făcut din funcţiunile lor, izvoare de necinstite venituri.

Sunt inspectori, verificatori, controlori şi agenţi cari realizează din aşa numitul „control" venituri importante

Mita este intrată în uz, sperţul a devenit procedură de legală aşezare.

Sunt controlori şi agenţi, plătiţi cu 3—4000 de lei, dar realizează — bănuiţi cum— zeci de mii lunar.

Nu cere nimeni să fie îndepărtaţi din serviciu dacă nu se poate face asupra lor nici un fel de dovadă — sperţul nu se ia cu chitanţă — dar de schimbat din aceste servicii „remuneratorii" pot fi schimbaţi cu uşurinţă, ori cât s'ar împotrivi ei.

Pentrucă nu e nimic mai greu — nu era altădată — decât să muţi în birou, un agent sau un controlor după „teren".

Ceva trebue însă făcut.

Serviciul acesta se cere neîntârziat purificat.

Noui consilii la Camerele de muncă

La ministerul muncii s'au încheiat lucrările pentru constituirea şi numirea noilor consilii la camerele de muncă.

Vor fi consilii pur naţionaliste, reprezentând în egală măsură interesele muncitorilor, funcţionarilor particulari şi meseriaşilor.

Un mare depozit clandestin de manufactură, confiscat

Timişoara, 15 Noembrie

Organele poliţiei judiciare din localitate au descoperit, în locuinţa d-lui Ludovic Basch, din str. Müller Guttembrun 7, un mare depozit de mărfuri textile, în deosebi pânzeturi fine de cămăşi, mărfuri pe care proprietarul le vindea în oraş, pe la casele oamenilor, practicând astfel comerţul ambulant ilicit.

Stocul de mărfuri era compus din 3500 metri pânză, în valoare totală de peste 500 mii lei.

S'a mai constatat că Ludovic Basch, pe lângă că nu poseda nici un fel de brevet de exercitare a comerţului, nu plătea nici impozit şi nici contribuţia naţională de 2%, constatare în urma căreia au fost avizată şi administraţia financiară, împreună cu reprezentanţii căreia s'a procedat la confiscarea întregului stoc de mărfuri, în folosul statului.
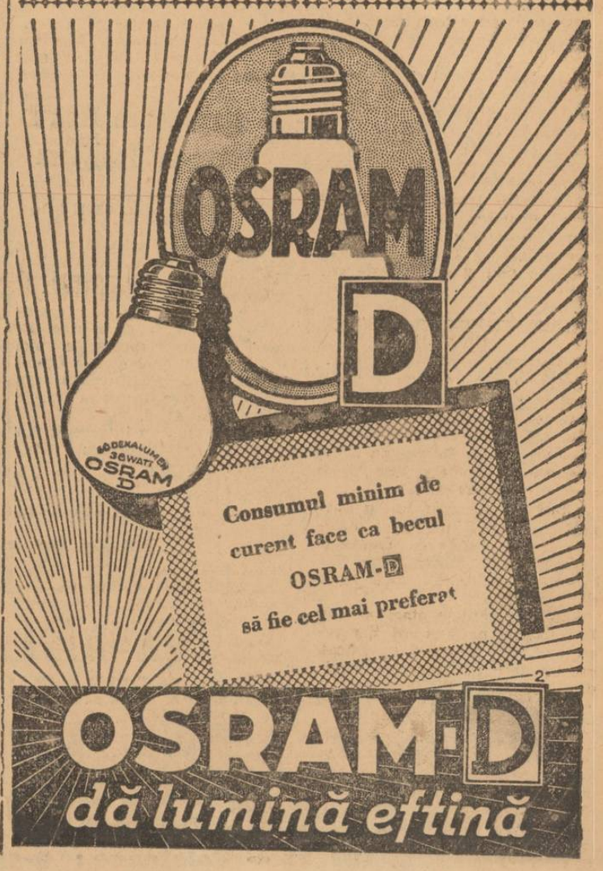
S'au dresat cuvenitele acte de trimitere în judecată pentru practicarea comerţului ambulant ilicit.